ԱՌԱՋԻՆԷՆ ՄԻՆՉԵՒ ՉՈՐՐՈՐԴ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Posted on May 14, 2018 by Keghart

Category: Opinions

Մեթր Պարգեւ Դաւիթեան, Թորոնթօ, 14 Մայիս 2018

Մայիս 28-ով հռչակուած Հայաստանի Ա. հանրապետութիւնը, որուն հարիւրամեակի նշումը պիտի կատարուի այս ամիս սփիւռքի եւ հայրենիքի մէջ, հազարամեակի վրայ կորսուած եւ կոխկռտուած մեր ազգային պետականութեան օրհնեալ վերականգնումը եղաւ։ Ցեղասպանուած մեր ժողովուրդի գլխատուած ղեկավարութեան ճակատագրին չենթարկուած մնացորդացին վիճակուեցաւ իշխել դժուար պայմաններու տակ, որպէսզի պահուէր ու պահպանուէր այն ինչ, որ ձեռք բերուեցաւ ազատագրական պայքարներու հերոս մարտիկներով եւ սարդարապատեան համազգային յաղթանակով։

Արտաքին եւ ներքին հարուածներու տակ հիւանդ ծնած մանուկը երկուքուկէս տարեկանին՝ մահամերձ վիճակի մէջ Նոյեմբեր 29-ին որդեգրութեան խնամքի յանձնուեցաւ, որպէսզի ան ստոյգ մահէ ազատէր։ Եւ տասնամեակներ ամբողջ, Սովետական Հայաստանի մեր երկրորդ հանրապետութեան երկաթեայ պարիսպներուն մէջ զրկանքներով լեցուն հասակ առաւ այդ մանուկը, դարձաւ ուսեալ մարդ, զարգացաւ եւ «առողջ միտք, առողջ մարմինի մէջ» հաւատամքով՝ աշխարհի ախոյեան մարզիկ դառնալու պատուին արժանացաւ։

Մեթր Պարգեւ Դաւիթեան, Թորոնթօ, 14 Մայիս 2018

Մայիս 28-ով հռչակուած Հայաստանի Ա. հանրապետութիւնը, որուն հարիւրամեակի նշումը պիտի կատարուի այս ամիս սփիւռքի եւ հայրենիքի մէջ, հազարամեակի վրայ կորսուած եւ կոխկռտուած մեր ազգային պետականութեան օրհնեալ վերականգնումը եղաւ։ Ցեղասպանուած մեր ժողովուրդի գլխատուած ղեկավարութեան ճակատագրին չենթարկուած մնացորդացին վիճակուեցաւ իշխել դժուար պայմաններու տակ, որպէսզի պահուէր ու պահպանուէր այն ինչ, որ ձեռք բերուեցաւ ազատագրական պայքարներու հերոս մարտիկներով եւ սարդարապատեան համազգային յաղթանակով։

Արտաքին եւ ներքին հարուածներու տակ հիւանդ ծնած մանուկը երկուքուկէս տարեկանին՝ մահամերձ վիճակի մէջ Նոյեմբեր 29-ին որդեգրութեան խնամքի յանձնուեցաւ, որպէսզի ան ստոյգ մահէ ազատէր։ Եւ տասնամեակներ ամբողջ, Սովետական Հայաստանի մեր երկրորդ հանրապետութեան երկաթեայ պարիսպներուն մէջ զրկանքներով լեցուն հասակ առաւ այդ մանուկը, դարձաւ ուսեալ մարդ, զարգացաւ եւ «առողջ միտք, առողջ մարմինի մէջ» հաւատամքով՝ աշխարհի ախոյեան մարզիկ դառնալու պատուին արժանացաւ։

Այդ մանուկը որդեգրութեան տուած ծնողքը, իր կորսնցուցած զաւկին ցաւով տառապած եւ յաճախ օտարին տուած խմիչքով գինովցած, հայրենիքէն հեռու եւ Միջին

Արեւելքէն մինչեւ Ամերիկա, աջ ու ձախ հարուածեց՝ իր զաւկին ազատութիւնը պահանջելով եւ անոր ազգային նկարագրին պակասը հարցականի տակ դնելով։

Ծնողքի ազգականներն ու հայրենակիցները սփիւռքի եւ հայրենիքի մէջ քէն պահեցին իրեն հետ, որովհետեւ ան չէր ուզեր տեսնել իր զաւկին առողջ ու անվտանգ երթը ուրիշի հովանիին տակ, եւ անպայման զայն ետ ունենալու իր փառասիրութեան մոլուցքին առջեւ կանգնողները կոխկռտեց։

Իր պատուաբեր «Նեմեսիս»-ի գործողութիւններէն հազիւ տասնամեակ մը վերջ, թուրքին դէմ պարզած ատելութեան զէնքն իր ուղղեց հայու դէմ՝ ազգային գործիչներ Սարգիս Տխրունիի (սպաննուած 1929-ին, Պէյրութ), Միհրան Աղազարեանի (սպաննուած 1933-ին, Պէյրութ), Ամերիկայի առաջնորդ Ղեւոնդ Արք. Դուրեանի (սպաննուած 1933-ին, Նիւ Եորք) եւ ուրիշներու, մինչեւ Պէյրութի եղբայրասպան կոչուող կռիւները (1958), որոնց ցաւալի հետքերը գոյ են տակաւին հոս՝ Թորոնթոյի մէջ, Բաբգէն Պոյաճեան կրտսերի ներկայութեամբ, որուն նոյնանուն հայրը վաթսուն տարի առաջ սպաննուած էր Պէյրութի մէջ իրմով ութ ամսու յղի մօրը հետ քալելու ատեն։

Այդ մարդոց ազգի բռնաբարութիւնը վերջ գտաւ ինքնապաշտպանութեան զէնքով փողոց իջած հակահարուած տուողներու կողմէ, եւ գրեթէ կէս դար ամբողջ *տեռորիստ* հոգեբանութեամբ գործող այդ դաշնակցական խմբակը պէտք է մեռնէր, որպէսզի իր յաջորդները այդ արիւն թափելու հոգբանութենէն դուրս գային՝ մերժելով սեւ ու արիւնոտ անցեալը։ 1965-էն ետք, նորօրեայ դաշնակցականները իրենց հիմնադիր հայրերու ազգանուէր ուղիին մէջ կրկին մտնելով՝ համազգային ջանքերով Հայ Դատ հետապնդեցին եւ սփիւռքի կրթական ու մշակութային կեանքին մեծ նպաստ բերին։

Ներկայ ուղղափառ կուսակցականները պէտք է քաջութիւնն ունենան իմաստութեամբ եւ ազնուութեամբ ներողութիւն խնդրելու իրենց եղբայրասպան անցեալի խմբակին գործած ազգաքանդ գործունէութեան համար։ Այն խմբակին, որ բոլոր ժամանակներու ազգային աննման հերոս Զօրավար Անդրանիկ օձիք թօթուելով հեռացաւ իրենցմէ, որոնք, ըստ ամերիկացի զօրավար Ճէյմս Ճ. Հարպըրտի (Gen. James G Harbord) պատրաստած "Report on Russian Armenia" տեղեկագրին, յանձնուած 1919-ին Խաղաղութեան Վեհաժողովին (Peace Conference, League of Nations), կուսակցութիւնը վարողները չէին, այլ քաղաքական ընկերութեան մը (political society) անդամներ էին։

Հոս շատեր պիտի ըսեն՝ պէտք չէ հին վէրքեր բանալ, բայց միթէ այդ պատճառաբանութեամբ չէ՞, որ թուրքը այսօր չ’ուզեր խօսիլ իր անցեալ սերունդի գործած ոճիրներուն մասին եւ ընդունիլ զայն։

Երկրորդ հանրապետութեան էջը փակուեցաւ Սովետ Միութեան փլուզումով եւ ամէն հայու ցնծութեամբ հռչակուած ազատ ու անկախ Հայաստանի երրորդ հանրապետութեան ծնունդով՝ 1991 թուականի Սեպտեմբեր 21-ին։

Որպէս բարիք ունեցանք Արցախի ազատագրումը, հայ քաջարի բանակի

կազմաւորումը, ազգային ոգիի առողջ մշակումը, աշխարհի տարածքին հայ դեսպանատուն ունենալու հրճուանքն ու հպարտութիւնը: Իսկ որպէս չարիք՝ ունեցանք անգործութեան ու յուսալքութեան պատճառաւ տեղի ունեցող արտագաղթը եւ հայրենապարպումի վնասաբեր հետեւանքները. Ազգային Ժողովին մէջ խոստմնալի պետական աւագանիի ամօթալի ահաբեկումը. օլիկարգ կոչուող դասակարգի մը հայրենի տնտեսութեան անսանձ շահագործումը. օլիկարգներ, որոնց ներկայացուցիչները անարդար եւ անօրէն միջոցներով ու հնարքներով գրաւեցին մեր հայրենիքի քաղաքական հաստատութիւններն ու կրօնական սրբութիւնները:

Կաթիլ առ կաթիլ լեցուած համբերութեան բաժակը յորդեցաւ ժողովրդային պոռթկումով եւ մեր գիտակից ժողովուրդին դէմ չելաւ մեր գիտակից ազգային բանակն ու ոստիկանութիւնը, եւ երգի ու պարի ուրախ մթնոլորտի մէջ Մայիս 8-ին ծնաւ Հայաստանի չորրորդ հանրապետութիւնը: Քաղաքական մենաշնորհի ձեւ ունեցող իշխանութիւնը տապալեցաւ եւ անոր տեղ հիմը դրուեցաւ ժողովուրդին ծառայող նոր վարչակարգ մը ունենալու սերմերուն: Տայ Աստուած, որ արտաքին ու ներքին մութ ձեռքեր չխանգարեն անոր յաջողութիւնը: